

Sygn. akt II Ca 1169/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Piwko (spr.)**

Sędziowie: **SO Cezary Klepacz**

SO Marek Boniecki

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2014 r.

sprawy z wniosku Skarbu Państwa - Starosty (...)

z udziałem Gminy G., Powiatu (...) - Powiatowego Zarządu Dróg, H. B., H. K., T. S., A. S., S. F., C. S., G. M., D. P., B. B. i F. M.

o zasiedzenie

na skutek apelacji uczestniczki H. K. od postanowienia Sądu Rejonowego

w Kielcach z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt VII Ns 765/09

postanawia: oddalić apelację.

II Ca 1169/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20.09.2012 r. Sąd Rejonowy w Kielcach stwierdził, że Skarb Państwa z dniem 31.12.1989 r. nabył przez zasiedzenie własność nieruchomości położonej w obrębie (...)G.oznaczonej numerem (...)o powierzchni 0,0294 m² przedstawionej na mapie sporządzonej przez geodetę J. B. (1)przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 27.10.2007 r. za numerem(...)stwierdził, że H. K.i J. K.na zasadach wspólności majątkowej małżeńskiej nabyli z dniem 31.12.2004 r. przez zasiedzenie własność nieruchomości położonej w obrębie(...)G.oznaczonej numerem (...)o powierzchni 0,0111 m² przedstawionej na mapie sporządzonej przez geodetę J. B. (1)przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 27.10.2007 r. za numerem (...)orzekł, że wnioskodawcy i uczestnicy ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie we własnym zakresie (3), odstąpił od obciążania uczestniczki H. K.nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 06.06.1908 r. W. B.darował na rzecz M.i J.małżonków B.gospodarstwo rolne położone w G.o powierzchni 6 mórg i sześćdziesiąt i pół pręta. Małżonkowie B.mieli trójkę dzieci: J. B. (2), S. B.i M. G.. S. B.zmarł w 1931 r. jako bezdzietny kawaler. Po śmierci M. B. (1)w 1936 r. jego gospodarstwo w całości przejęła M. G.wraz z mężem A., jednocześnie przyjmując za domownika J. B. (2), który zmarł w 1996 r. jako bezdzietny kawaler. W latach 60-tych XX w. rozpoczęto rozbudowę szkoły w G.i na potrzeby rozbudowy małżonkowie G.przekazali we władanie szkoły część swojego gospodarstwa – część działki (...)Podobnie uczynili użytkownicy sąsiednich działek nr (...). Na tych działkach prowadzono początkowo ogródki wykorzystywane w ramach lekcji biologii, a następnie

były one użytkowane przez nauczycieli. W rejestrze gruntów z 27.12.1968 r. jako władającego działką nr (...)o powierzchni 34 arów ujawniono(...)w K.. Postanowieniem z dnia 21.06.200 r. w sprawie Ns 493/98 Sąd Rejonowy w Kielcach stwierdził, iż A.i M.małżonkowie G.nabyli w drodze zasiedzenia na zasadach małżeńskiej wspólności majątkowej własność nieruchomości w G.oznaczonych numerami (...)o powierzchni 0,06 ha oraz (...)o powierzchni 0,28 ha. Na mocy aktu własności ziemi (...)H.i J.małżonkowie K.stali się właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,79 ha. W skład tego gospodarstwa nie wchodziła cała działka (...). Wbrew temu co zawarte jest w akcie własności ziemi małżonkowie K.otrzymali gospodarstwo od małżonków G.w roku 1974, a nie w 1970 r., bowiem w 1974 r. H.i J. K.pobrali się, a gospodarstwo to było posagiem H. K.. Małżonkowie K.od tego momentu użytkowali nieprzerwanie to gospodarstwo jednak bez tej jego część, która została przekazana w latach 60-tych na rzecz szkoły w G., tj. działki oznaczonej obecnie numerem (...). W 2005 roku na tej działce podczas kolejnej rozbudowy szkoły wybudowano szambo zbierające nieczystości z budynku szkoły. Pozostała część dawnej działki(...)odpowiadająca obecnie działce nr (...)była w dalszym ciągu w posiadaniu małżonków K.. Choć jak stwierdził Sąd I instancji trudno jest jednoznacznie ustalić kiedy została zakończona przebudowa szkoły w latach 60-tych, to jednak wiadomo, iż inwentaryzacja powykonawcza została przeprowadzona w czerwcu 1969 r. Na tym dokumencie działka odpowiadająca działce nr (...)zaznaczona jest jako „działka szkolna”. Oznacza to, iż sama budowa szkoły musiała rozpocząć się przed 1969 r. i także przed tą datą nastąpiło przekazanie części gospodarstwa szkole przez małżonków G.. Nadto w ewidencji gruntów sporządzonej 27.12.1968 r. część działki nr(...), która odpowiada obecnej działce (...), na której to obecnie znajduje się szambo szkoły była w posiadaniu Skarbu Państwa. Sąd przyjął jednak, iż z pewnością w roku 1969 r. szkoła czuła się samoistnym posiadaczem działki i od tego roku należy liczyć dwudziestoletni okres posiadania w złej wierze. Pozostałą część działki nr (...)która odpowiada obecnej działce (...) została w 1974 r. objęta w posiadanie przez małżonków K.i od tej daty należało liczyć okres zasiedzenia dla H.i J. K..

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego zawartego w punkcie pierwszym wywiodła H. K.. Wniosła o zmianę orzeczenia w tym zakresie i stwierdzenia, iż to ona wraz z małżonkiem J. K.nabyła w drodze zasiedzenia na zasadzie małżeńskiej wspólności majątkowej działkę nr (...)o powierzchni 0,0294 ha położonej w G.obręb (...)G.. Podniosła, iż Skarb Państwa nie mógł nabyć w drodze zasiedzenia tej części działki, gdyż została ona oddana w użyczenie, a nie posiadanie samoistne przez małżonków G.. Nieformalna umowa zamiany działek zawarta pomiędzy nimi a kierownictwem szkoły w 1962 r. dotyczyła jedynie działki o numerze(...). Nadto podniosła, iż urzędnicy gminy G.błędnie przypisali pousiadanie działki (...)szkole w G.zamiast małżonkom G.i nie poprawili tych omyłek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Odwoławczy w pełni podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i wywiódł z niego słuszne wnioski. Dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów nie pozostaje w sprzeczności z zasadami logiki rozumowania czy doświadczenia życiowego, nie wykazuje błędów natury faktycznej. Sąd poddał wnikliwej ocenie całość materiału dowodowego sprawy dokonując jego wszechstronnej analizy, a swoje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku uzasadnił zgodnie z wymogami art. 328 § 2 k.p.c. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie nasuwa zastrzeżeń, mieści się w zakresie swobody zakreślonej treścią art. 233 § 1 k.p.c. Co prawda skarżąca nie stawia w apelacji zarzutu dowolnej oceny dowodów, nie mniej jednak kwestionuje ustalenia Sądu I instancji w zakresie dotyczącym posiadania samoistnego przedmiotowej nieruchomości, a co wiąże się z dokonaną przez Sąd oceną materiału dowodowego. Należy jednak pamiętać o tym, że postawienie zarzutu związanego z naruszeniem art.233§1k.p.c., czy też w ogóle kwestionowanie oceny dowodów wymaga wykazania, poprzez argumenty natury jurystycznej, że Sąd uchybił zasadom oceny dowodów objętym treścią ww. przepisu, wskazania realnych w danej sprawie przyczyn, dla których ocena sądu nie spełnia wymogów przepisu art. 233 § 1 k.p.c., czego skarżąca nie uczyniła. Każda subiektywna ocena, dokonywana w warunkach rozbieżnych twierdzeń stron, uwzględnia dążenie do narzucenia sądowi własnych ocen, korzystnych dla prezentowanego w procesie stanowiska i oczekiwanej treści rozstrzygnięcia

i jako taka nie może stanowić podstawy ustaleń. Istotą orzekania jest zachowanie samodzielności, niezależności w ustalaniu i wyciąganiu wniosków istotnych z punktu widzenia prawa materialnego.

Spór w tej sprawie oraz apelacja dotyczą części dawnej działki nr(...), która w chwili obecnej odpowiada działce (...), na której to zlokalizowane jest szambo szkoły i tylko to jest przedmiotem kontroli Sądu odwoławczego. Jak słusznie przyjął Sąd I instancji szczególnie istotne dla rozstrzygnięcia tej sprawy miały dowody przeprowadzone w sprawie Ns 498/98, a fakt, iż orzeczenie kończące w tej sprawie dotyczy jedynie działek (...)pomijając działkę (...)nie oznacza, iż dowody zgromadzone w sprawie Ns 498/98 są bez znaczenia. Przy ocenie dowodów uwzględnia się bowiem wszelkie okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla mocy, wiarygodności poszczególnych dowodów, nie tylko treść danego przeprowadzonego dowodu, ale i wszelkie towarzyszące mu okoliczności, nie wyłączając składanych oświadczeń, wyjaśnień, wcześniejszych zachowań, zeznań złożonych w innej sprawie, w ramach wszechstronnego rozważenia materiału sprawy, w oparciu o które Sąd może wyrobić sobie przekonanie o wiarygodności określonego dowodu. W poprzedniej sprawie małżonkowie K.zgodnie twierdzili, iż ich poprzednicy prawni małżonkowie G.przekazali w latach sześćdziesiątych część swojego gospodarstwa szkole i że część ta nadal jest używana przez nauczycieli. Zeznania te zostały złożone w roku 2000, a więc co najmniej do tego czasu taki stan istniał. Z ustaleń Sądu I instancji wynika, iż stało się to w roku 1969 i od tej daty należało, jak słusznie przyjął Sąd liczyć okres posiadania przez Skarb Państwa działki nr(...)Z kolei w sprawie niniejszej zeznania małżonków K.były niespójne i zmienne, co sprawiło, iż zostały ocenione przez Sąd I instancji za niewiarygodne. Na rozprawie w dniu 24.04.2012 r. H. K.sama przyznała, iż jej rodzice przekazali część swego gospodarstwa, na której obecnie znajduje się szambo nauczycielom, zaś rok wcześniej twierdziła, iż rodzice jej posiadali całość działki (...)

Odnosząc się do zarzutu zawartego w apelacji, iż A. i M. G. przekazali część swojej działki szkole jedynie do używania, a nie w posiadanie samoistne należy wskazać, iż twierdzenia te stoją w sprzeczności ze stanowiskiem pełnomocnika samej apelującej J. K., który twierdził, iż małżonkowie G. dokonali nieformalnej umowy zamiany i w zamian za swoją działkę otrzymali inną działkę od szkoły. Potwierdzają to zeznania S. N..

Przy ocenie dowodów istotne jest zestawienie treści zeznań z pozostałymi dowodami naświetlającymi okoliczności sprawy i dokonanie prawidłowego wyboru, po rozważeniu wynikłych sprzeczności w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, co Sąd Rejonowy uczynił prawidłowo.

Reasumując Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dokonania odmiennej oceny dowodów, podziela tę ocenę w całości, podobnie jak i interpretację przepisów prawa przedstawioną w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia, dotyczącą przesłanek zasiedzenia i terminów biegu zasiedzenia.

Na marginesie należy wskazać, iż ustalenia co do działki (...) poczynione przez Sąd w sprawie Ns 1140/94, odmienne niż ustalenia poczynione w niniejszej sprawie nie wiążą Sądu w niniejszej sprawie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 r., III CZP 97/02).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO C. Klepacz SSO B. Piwko SSO M. Boniecki

Zarządzenie:

Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć J. K. z pouczeniem o skardze kasacyjnej